

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5T/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010192
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119010192.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2021 konajúc samosudcom JUDr. Romanom Reištetterom v trestnej veci obžalovaného F. S., D.. XX.XX.XXXX S. N. N., takto

rozhodol:

Obžalovaný: F. S., D.. XX. XX. XXXX S. N., H. N. A. XXXX/ XA, N., A. N. U. XX, N. X

uznáva sa vinným, že

dňa 29.10.2015 v čase od 18.08 hod. do 18.27 hod. v telefonickom rozhovore s redaktorom internetového rádia Slobodný vysielač v relácii „Regióny“, v živom vysielaní, ktoré bolo odvysielané zo sídla združenia Slobodný vysielač, ul. Kapitulská 8, Banská Bystrica, vyjadril v súvislosti so svojim internetovým obchodom s roxorovými tyčami, že „...tie roxory použijeme na ukončenie revolúcie...“, „...zoznam ľudí, ktorí budú ubití na smrť týmito roxormi, a ideme potom spraviť revolúciu...“, „...žiadne tajné sprisahanie...“, „...potom ich pochytáme a ubijeme na smrť...“, „...toto nebude žiadne organizovanie protestov...“, „...tu každý bude presne vedieť, kto bude ubitý na smrť, a kto nie, tu sa nebudú robiť žiadne majdany...“, „... takže N. čaká hrozné, hrozný koniec aj tých, ktorí sa podieľajú na tomto zákone na tomto krajne pravicovom fašistickom zákone, ja budem monitorovať všetky mítvoly zamrznutých bezdomovcov a presne títo budú bití. Keď chytím N., ja osobne s roxorovou tyčou mu polámem všetky kosti a potom zavoláme jeho rodinu a vyfúkne jeho mozog na tvár jeho rodiny, aby si to potom zotierali...“, „...taktiež týchto hajzlov, toto neurobíme ako trest, toto urobíme za účelom vytvorenia odstrašujúceho precedensu pre ďalšie generácie...“, čím týmto svojim úmyselným konaním sa verejne vyhrážal skupine obyvateľov smrťou, a verejne podnecoval na závažné porušenie verejného poriadku,

t e d a

skupine obyvateľov sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a inou ťažkou ujmom,

verejne podnecoval na trestný čin a verejne vyzýval na závažné porušovanie verejného poriadku,

č í m s p á c h a l

prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Tr. zák.,

prečin podnecovania podľa § 337 Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 359 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), Tr. zákona, § 38 odsek 2, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 08.03.2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 2Pv 184/16/6601-97 na obvineného F. S. za prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na základe podanej obžaloby súd vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie.

Obžalovaný F. S. vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku v obžalobe. Vypovedať odmietol, ale chcel sa vyjadriť k tomu, že považoval svedkov za zaujatých, pretože buď mal s nimi konflikty, alebo to boli jeho politickí oponenti. S M.. P. V. R. mal konflikty a O.. A. bol jeho politický oponent. Títo pritom neboli vôbec v danom rozhovore spomínaní, spomínaný tam bol N., ale tento vypovedal, že sa necítil byť dotknutý týmto rozhovorom. Mal za to, že nebola preukázaná skutková podstata tohto trestného činu, čo sa teda týkalo N. a tiež čo sa týkalo násillia voči skupine obyvateľov, tak v tomto prípade nebola tá skupina identifikovaná, pretože hajzli nie sú identifikovateľná skupina. Taktiež žiadal, aby bol vykonaný celý prepis nahrávky, keďže z tejto vyplývalo, že išlo o humoristickú reláciu a dané výroky boli poňaté v rámci satiry a blbnutia, tak, ako to robili už viackrát. Na základe toho žiadal, aby bola obžaloba zamietnutá. Nevedel sa vyjadriť takto len z výrokov, ktoré sa mu kladú za vinu v čom mal byť ten humor. Ak by mal k dispozícii celý prepis, vedel by sa vyjadriť slovo po slove. Mal za to, že to bolo vytrhnuté z kontextu a bola to vymyslená konštrukcia zo strany prokuratorky. Považoval to tiež za politickú objednávku. K výpovedi R. uviedol, že to všetko považoval za srandu, paródiu a komédiu, ak by bol pán svedok inteligentný, tak by to tak aj zobral. Zároveň sa ospravedlnil svedkovi, tým chcel povedať, že si to zobral príliš vážne. Ak by mal celý prepis rozhovoru, vedel by sa presne vyjadriť k čomu speli tieto jeho vyjadrenia. Tiež poukázal na to, že považoval ICOCRIM za podvodnú, kriminálnu agentúru. Považoval ich za výpalníkov aj s pánom G.. V danej relácii nespomínal menovite pána R.. Nebolo pravdou, čo uvádzal pán R., čo čítal v uznesení o vznesení obvinenia, že počul, ako obžalovaný vravel, že majú obchod s roxormi. Toto nepovedal, naopak viackrát to poprel v danej relácii. Opakovane trval na tom, že svedok tvrdil, že on v tej relácii tvrdil, že mali obchod s roxorovými tyčami, čo nebola pravda a preto by mal byť stíhaný. K svedkovi A. poukázal na to, že ide o nedôveryhodného svedka, ktorý klamal, fabuloval. Pravdou bolo, že použili pojem vaský jugend, a tiež že používali slovo heil, ale používali to ako paródiu práve na fašistické zriadenie. Považoval aj pána poslanca za súčasť fašistického systému, v tom zmysle, že u nich vládne systém firiem podľa Musolinioho definície. Nebol stíhaný za tieto prejavy ako za extrémistické prejavy. Na P.o uviedol, že svedok nevedel, čo bolo uvedené v danej relácii. Napokon uviedol, že znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok pracuje pre KEÚ PZ, a preto bol zaujatý. Po prehratí zvukového záznamu uviedol, že v prvom prepise záznamu chýba začiatok jeho rozhovoru v Slobodnom vysielacom, kedy hovoril o situácii, že roxorová revolúcia má vytvoriť priestor na opodstatnený strach, ktorý by vznikol u príslušných ľudí ako napr. poslancov tak, aby mohli požiadať o azyl v USA vzhľadom na to, že páchajú trestný čin genocídy na Slovensku, čím by sa predišlo krviprelievaniu. Poňal to ako komédiu a paródiu, kedy používal hyperbolu a metaforu. Taktiež zámerne poukázal na to, že by to urobili v spolupráci s políciou a prokuratúrou, aby to urobili zákonne, teda nebol by to žiadny majdan. Mal za to, že tento režim napáchal veľa škôd, genocídu videl v tom, že tento režim nútil rodičov, ktorí chceli mať deti, nemali príjmy na staranie sa o deti, aby si tieto deti dali vziať ešte pred pôrodom, tisíce ľudí zomieralo na liečiteľné choroby. Poňal to takýmto spôsobom kvôli tomu, aby sa niektorí ľudia zobudili, že to takýmto spôsobom nejde.

Svedok - poškodený M.. M. R. vypovedal, že pracuje tri desaťročia v bezpečnostných zložkách, a keď počul reláciu v rozhlase, v ktorej hovoril obžalovaný, považoval to za podnecovanie k násilliu, nielen teraz z jeho strany, ale podnecoval aj iných ľudí, aby konali násillne, čo považoval za nebezpečné.

Jeho sa to tiež osobne dotklo, keďže obžalovaný aj s pánom W., ktorého považoval za iniciátora tohto konania, ho viackrát ohovárali. Uviedol, že sa považuje za váženu osobu a pracuje aj v medzinárodných organizáciách, cítil sa byť týmto ohrozený, preto podal trestné oznámenie. Trval na tom, čo uviedol v prípravnom konaní. Mal vedomosť o tom, že sa pripravovali na použitie tých roxorových tyčí, keďže bolo viacero videí na youtube, kde to ukazovali, bolo tam aj viacero mladých chlapcov. Popisovali, ako budú lietať mozgy, sračky, ako bude krv pred parlamentom a podobne, ako si to s každým vybaví. Vedel, že sa vyhrážali aj P. a jeho manželke. Vedel, že P. mu potom dal aj facku. Propagovali na videách, že ich budú biť s tými tyčami. Rozprávali to verejne. Svedok sa cítil byť ohrozený, preto viackrát podal trestné oznámenie. Tieto ale boli odmietnuté, pretože polícia ho považovala za verejne činnú osobu, ktorá to musí strpieť, čo ale namietal. Bol a stále je verejne činným len tak, že organizuje konferencie a podobne. Násilie voči nemu ale nikdy nebolo doposiaľ vykonané zo strany obžalovaného alebo iných osôb. Chodia s nimi, teda s obžalovaným aj s W. viacero mladých chlapcov a svedok mal z toho obavu, aby nebol napadnutý. Obavu majú aj ostatní ľudia z napadnutia s tými roxorovými tyčami. S tým súviselo aj ohováranie a ďalšie propagované násilie. Pokiaľ hovoril, že pán S. hovoril aj o obchode, ktorý mali s roxorovými tyčami, nevedel uviesť, či to bolo z videí, ktoré mali na youtube, alebo či to bolo spomenuté v tej relácii. Tých videí bolo viac, kde vyklepávali tie roxorové tyče. Napriek tomu, že nebol doposiaľ napadnutý, tak obavu má i v súčasnosti z napadnutia, pretože obžalovaný aj s W. chodili aj pred domy a točili tam videá, chodili tam s viacerými chlapcami, vedel, že sa stalo O. W., že mu súd zakázal prístup k prokurátorovi, vedel, že tento sa aj bojí.

Svedok - poškodený O.. O. A. vypovedal, že chcel aj touto svojou výpoveďou poukázať na začínajúce procesy podnecovania občanov k násiliu, ktoré nevidieť len v SR ale aj v zahraničí, kde dochádzalo k zhoršovaniu komunikácie občanov s verejnými činiteľmi, poslancami. Nedávno bol napadnutý český poslanec W. T. a to z rasistických dôvodov, pričom dovtedy bol napádaný len slovne na internete, čo bolo vtedy považované ešte za prejav demokracie, niektorými občanmi, ktorí posudzovali tieto ataky. Tieto napádania začínajú spočiatku zľahka, postupne sa stupňujú a môžu viesť až k fyzickému napadnutiu a až k smrti, čo sa stalo aj v Írsku, kde Nová republikánska armáda zavraždila novinárku. Ide o nepriaznivý trend nielen v našej spoločnosti, ide o napätie v spoločnosti, ktoré je riešené zo strany niektorých ľudí takýmto spôsobom, kedy títo ľudia nabádajú k násiliu iné osoby. Ak by to nebolo riešené, alebo zastavené, tak môže byť takýto postoj považovaný za legitímny, s čím nesúhlasil, mal za to, že sloboda slova nie je bezhraničná. Čo sa týkalo jeho osoby, bol zo strany neznámej osoby verbálne napadnutý na ulici, za prítomnosti mojej manželky a detí, kedy sa mu táto osoba vyhrážala napadnutím s roxorom. Čo sa týkalo obžalovaného, tak vedel, že v relácii v Slobodnom vysielaní uviedol, že ich vyvedú - poslancov NR - von a rozbijú im roxorovými tyčami hlavy. Po nahliadnutí do obžaloby svedok uviedol, že nebol si istý, že kde počul daný výrok, že mali byť poslanci bití s roxorovými tyčami, ale taktiež z toho, čo uviedol obžalovaný v Slobodnom vysielaní, čo bolo uvedené v obžalobe sa domnieval, že sa to týkalo poslancov a teda aj jeho. Taktiež pán N. bol poslancom. Ďalej uviedol, že poznal pána S.. Produkoval obrovské množstvo rôznych videí, zúčastňoval sa rôznych protestov a tiež v týchto videách používal naratív o fyzickej likvidácii verejných činiteľov s roxorom. Čo sa týkalo tejto relácie, tak v priamom prenose ju nepočul, asi ju počul zo záznamu, ale už si nebol istý. Uviedol, že bol dvakrát atakovaný pánom S. na verejnosti verbálne. Najprv pred Bonapartem, kde na neho kričali, že bol fašistickou sviňou a druhýkrát v NR SR v deň otvorených dverí, kde mu vyčítal, že ako poslanci boli zodpovední za páchanie genocídy na slovenských občanoch. Pravdou bolo, že rozhovory pána S. začínali úctivým spôsobom, až úlisným. Vedel o tom, že pán S. sa snažil dostať do prenajatých priestorov budovy, v ktorej sídlilo viacero organizácií a tiež tam mali kanceláriu Progresívne Slovensko, ale pokiaľ vedel, problém mal s vrátnikom pri vstupe do budovy. Svedok nikdy netvrdil, že ho pán S. spomínal v danej relácii. To, že sa zo svedka stal poškodený nebolo jeho rozhodnutím, ale cítil sa byť ohrozený tou reláciou. Mal za to, že tieto vyhrážky sa týkali aj jeho. A to aj v kontexte s inými vyjadreniami pána S., konkrétne aj s tým, že mu dával za zodpovednosť jeho podiel na údajnej genocíde slovenských občanov. Nesúhlasil s tým, čo tvrdil p. obžalovaný. Toto považoval za pokus o prechod od demokratického zriadenia k totalitnému. Obžalovaný prezentoval to, že čo by mohlo nasledovať, ak by nepožiadali o predmetný azyl, a tiež to vnímal v kontexte, že išlo o šírenie strachu proti ľuďom, ktorí dobrovoľne neopustia túto krajinu a na ktorých poukazuje obžalovaný. Ako uviedol, nebola mu známa konvencia o genocíde z roku 1948 prijatej OSN, na ktorú poukazuje obžalovaný. Mal za to, že hrozba je stále aktuálna, vedel o tom, že obžalovaný organizuje tzv. vaský jugend, čo majú byť oddaní nasledovníci pána S., pripravovaní na završenie revolúcie. Bol a je to druh podnecovania, ktoré sa stupňuje, pričom mal za to, že riziko napadnutia či už jeho alebo iných poslancov bolo aktuálne v tom zmysle prebieha aj komunikácia, resp. videá prístupné verejnosti. Po prehratí zvukového záznamu poškodený uviedol, že uznáva pravidlá právneho štátu a

to, čo uviedol obžalovaný, a čo vyplývalo aj z jeho prejavu v danej relácii, že chcel tento štát rozvrátiť, chcel fakticky zmeniť spoločenské usporiadanie v štáte, ktoré poškodený ako poslanec má povinnosť chrániť. Nemyslel si, že danú reláciu mohol považovať za humornú, resp. prejav obžalovaného, skôr išlo o prejav totalitného myslenia, kedy už k obdobnej situácii už došlo v minulosti napr. v nacistickom Nemecku alebo aj Slovensku, kedy zákonným spôsobom boli ľudia zadržívaní a väznení v rôznych táboroch aj zabíjaní práve za pomoci polície v súlade s vtedy platnými zákonmi. Mal za to, že práve obžalovaný bol takýmto presadzovateľom násilnej zmeny režimu, aj keď nevedel či išlo o jeho nápad, alebo niekto za ním stál. Mal za to, že len predstieral, že išlo o umeleckú expresiu, ale fakticky chcel aktuálny režim zmeniť a zvrhnúť, pričom jeho videá a šírenie týchto myšlienok sledovalo viacero ľudí a roky už na internete, čo naozaj mohlo viesť k postupnej zmene režimu. Ešte poukázal na to, že bol viackrát označovaný obžalovaným ako osoba zodpovedná za genocídu a páchal trestné činy. Taktiež z jeho prejavu pochopil, že mal u neho vzniknúť opodstatnený strach, ktorým by ho mal viesť k tomu, aby požiadal o azyl a podobne, inak mohol skončiť s rozbitou hlavou od roxoru.

Svedok - poškodený M.. L.. P. N. vypovedal, že telefonický rozhovor v Slobodnom vysielacom nepočul, ale bol na to upozornený jeho známym, pričom jeden priateľ mu preposlal z internetu elektronicky, pričom si tú časť, ktorá sa týkala jeho prehrál, takže vedel, o čo išlo. Vtedy bol dlhšie v zahraničí, keď mu telefonovali policajti z OR PZ Košice, potom bol vypovedať a vyšetrovateľ ho oboznámil s celým znením. Mal vedomosť o roxorovej revolúcii, jednak z toho rozhovoru a jednak z virtuálneho priestoru, kde sa obžalovaný prezentoval. Z tohto priestoru ho aj poznal, pričom osobne sa nepoznali. Domnieval sa, že obžalovaný týmto vyzýval na fyzickú likvidáciu a to viacerých ľudí, predovšetkým sa však domnieval, že sa to týkalo ľudí so zákonodarnou mocou a teda 150 ľudí sediacich v NR SR. Osobne sa predmetným rozhovorom necítil byť ohrozený, aj keď bolo pravdou, že v roku 2016 bol fyzicky napadnutý v Košiciach, a bolo vyhrážané, že na neho použijú motorovú pílu, čo mohlo ale aj nemuselo súvisieť s touto vecou. Vyjadrenie obžalovaného k svedkovej osobe vnímal ako nepochopenie jeho legislatívnej činnosti. Predkladal návrhy zákonov týkajúcich sa napr. bezdomovcov alebo podobne. Polícia vo veci jeho napadnutia konala a vec bola postúpená na priestupok. Napadnutá bola aj jeho blízka rodina verbálne. Nechcel ale poškodiť osobu, ktorá ho napadla viac, ako bolo potrebné. Jeho napadnutie súviselo zrejme so spoločenskými resp. politickými dôvodmi, čo mu aj prezentoval páchatel'. Nevravel mu nič o obžalovanom alebo roxorovej revolúcii. Napriek výhražnému tónu uvedenému v danom rozhovore, sa toho nebál. Možno povedať, že už sa dlhšie pohyboval v takom priestore, kde už jeho rodičia museli chodiť s ochrankou, pracovali v justícii a už bol zvyknutý, keď či už jeho rodina alebo on boli vláčení resp. takýmto spôsobom napádaní. Myslel si skôr, že by v štáte mali zabezpečiť také mechanizmy, aby takíto ľudia nedostávali mediálny priestor, než ich potom vláčiť po súde. Vedel o tom, že obžalovaný mal nejaký „vasky jungend“, avšak svedok sa nebál, že by mal byť napadnutý, či už zo strany obžalovaného alebo jeho podporovateľov. Bolo možné že ten rozhovor by mohol ovplyvniť niektorých ľahko mysliteľných ľudí, a nehovoril že na základe takýchto rozhovorov by mohlo dôjsť aj k tragédii.

Svedok O.. A. P. uviedol, že nebol fyzicky ohrozený, ale považoval konanie obžalovaného za ohrozenie ústavných noriem aj právneho štátu. Jedným z príkladov bolo konanie obžalovaného, ktoré zverejnil, že po prebehnuti revolúcii budú na schodoch parlamentu krv, sračky a šťanky. Vedel, že existoval aj zoznam ľudí, ktorých sa to malo týkať. Jemu osobne sa vyhrážal tým, že mu vymlátia mozog z hlavy, tento sa vyleje na tvár jeho manželky, ktorá opeknie a ľahšie sa vydá, keď bude vdova. Toto obžalovaný produkoval a už nevedel, či to bolo písomne, alebo na videu na internete alebo podobne. Poukázal na nebezpečenstvo radikalizácie, kedy S. nebol vykonávateľom toho, čo šíril, ale je tým, ktorý ponúka roxorovú tyč svojím nasledovníkom, ktorí s ňou potom vykonajú revolúciu. Poukázal na podobu s islamistickými duchovnými, ktorí taktiež hlásali a podnecovali k nejakému konaniu, ktoré ale sami nevykonali. Čo sa týkalo zoznamu, o tom len vedel, že taký existoval, on sa s tým chválil. Presne kto tam mal byť, to nevedel, ale mal za to, že to boli poslanci NR, keďže ich sa mal týkať ten následok na schodoch pred parlamentom. Danú reláciu na Slobodnom vysielacom nepočul, bol na ňu upozornený. Čo sa týkalo roxorov, tak vedel že pán S. na svojom facebookovom profile mal na lište odkaz na tieto roxory, kde boli tieto zobrazené ešte aj s takým poťahom na uchopenie do ruky. Osobný konflikt s obžalovaným mal na jednej z demonštrácií pred Bonapartem, kde ho opakovane nazýval fašistickou sviňou, čo sa ho dotklo, keďže svedok sa pričínil o zriadenie zákonného ustanovenia proti fašizmu, a preto mu dal facku, za čo bol riešený na okresnom úrade. Teda za hrubé urážanie z jeho strany aj svedok narušil občianske spolunažívanie. Mal za to, že príslušné orgány by sa mali zaoberať takýmto podnecovaním násilia, keďže je to nebezpečné do budúcnosti. Dané vyhrážky považoval za ukážku produkcie pána S.,

ktorú dlhodobo produkuje. Ako uviedol osobne sa ho fyzicky nebojí, keďže sú približne rovnakého veku, ale mal obavu z toho, že ak by si niekto kúpil ten roxor za 10,00 Eur - 15,00 Eur, čo bola cena uvedená na facebooku, alebo bola, tak s týmto roxorom si ho mohol niekde počkať a mohol by naplniť to, čo obžalovaný šíril.

Svedok L.. A. Š. uviedol, že si už nepamätal predmetný rozhovor. Stalo sa to pre štyrmi rokmi. Mal stovky hostí. Už vypovedal na polícii. Pracoval v rádiu slobodný vysielač ako moderátor. Pričom v tom čase mal reláciu Regióny, kde prostredníctvom telemostu sa spájal s dobrovoľnými prispievateľmi, ktorí boli na rôznych miestach Slovenska, kde sa niečo deje, napr. zhromaždenie a pod. Alebo aj keď bolo v parlamente nejaké zaujímavé rozhodovanie, aj o kultúre a pod.. Myslel si, že mal skôr humorný prístup k tejto relácii, kde pracoval s určitou nadsázkou a nadhľadom. V tejto veci volal p. S., kde sa bavili o dianí sa na Slovensku. Pravdou bolo, že on už porobil kadejaké revolúcie, a v tom čase išlo o osobu, ktorá bola pre neho zaujímavá. Rozprávali sa aj otvorení internetového obchodu, ale nevedel už presne, aký to bol e.shop, kto ho mal vlastniť ani čo mal predávať. Pre neho tam bolo zaujímavé v tomto rozhovore s p. S. to, že táto osoba súvisela s predchádzajúcimi hosťami nášho rádia, keď tu bol p. R. Z. A.. W., A.. G. a pod. Vzhľadom na to, že predtým, keď som mal p. S. v relácii, „Na pánske“ vždy bola sranda. Čo bola humoristická relácia, ešte tam mal písťalku, na ktorú mohol písať namiesto vulgárnych slov. Celkovo považoval p. S. o za srandistu a tak ho aj vnímal. A teda aj to, že niektoré veci hovoril s nadsázkou. Nemal vedomosť o roxorovej revolúcii, keď robil ten rozhovor. Ako ďalej uviedol, rozhodoval sa vlastnou úvahou, či považoval vyjadrenia p. S. v jeho relácii za humorné alebo nie, bolo možné, že to bolo s nadsázkou. Volal mu ohľadne e.shopu a možno prišli potom aj k tej roxorovej revolúcii, ale ohľadne toho mu nevolal. Mal za to, že týmto rozhovorom sa poslucháči pobavia na takých osobách. Nemal vedomosť o tom, že by jeho relácie podporovali, či už nejakú neznášanlivosť, xenofóbiu, násilie alebo podobne. Domnieval sa, že aj p. N. volali.

Znalec RNDr. Jozef Petrášek uviedol, že v tejto veci vypracoval 2 posudky. Prvý č. 2151/2017, kde vykonal prepis časti nahrávky súvisiacej s obžalovaným, a druhýkrát na základe rozhodnutia súdu vypracoval posudok č. 6306/2019, kde vykonal prepis zvyšku nahrávky obžalovaného. Postupoval pritom štandardným spôsobom s tým, že rozhovor bol skopírovaný do pracovnej stanice a následne na základe prehratia vypracoval prepis. Nebola potrebná úprava nahrávky, prepisovalo sa z originálu. Pokiaľ hovoril, že ľudia dostanú roxorový tyč, ktorí sa chcú zúčastniť tejto revolúcie, tak tiež hovoril, aby ľudia neblbli a nebláznili, čo ale je uvedené v posudku ako nezrozumiteľné. Mienil tým to, aby u týchto ľudí bol vyvolaný opodstatnený strach, a to práve touto roxorovou revolúciou, aby potom mohli požiadať o azyl v USA. Tiež uvádzal v tej relácii, že to nebol majdan, že nechcel propagovať násilie. Pán A. si mohol prečítať, čo je predmetom opodstatneného strachu, potom by to možno inak vnímal. Pokiaľ napísal, že je to nezrozumiteľné, tak to naozaj nerozumel vôbec. Možno autor rozhovoru vedel, čo povedal, ale on to nemohol dopĺňať z kontextu. Ak by nerozumel úplne, tak by to tam napísal, ale s otáznikom.

Podľa § 270 Trestného poriadku bol prehraný zvukový záznam nahrávky rozhlasovej relácie Slobodného vysielača v časti rozhovoru s moderátora s obžalovaným.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- č. I. 74 - 83: listinné dôkazy
- č. I. 165 - 171, 173 - 178, 181 - 190, 192: charakteristiky
- č. I. 191: odpis z registra trestov
- listinné dôkazy predložené obžalovaným. - opodstatnený strach / WELL-Founded Fear.

Na základe uvedeného dokazovania dňa 12.06.2019 súd rozhodol rozsudkom, ktorým sa obžalovaný uznal za vinného zo spáchania prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona a bol mu v zmysle § 359 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného sa mu určila skúšobná doba v trvaní 1 roka.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2019 po vyhlásení rozsudku, podal obžalovaný odvolanie ústne do zápisnice. Dňa 19.11.2019 bol v zmysle Predkladacej správy s odvolaním obžalovaného do zápisnice na hlavnom pojednávaní bez bližšieho odôvodnenia obžalovaným spis postúpený na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Dňa 12.12.2019 bol Krajským súdom v Banskej Bystrici podľa § 321 ods. 1 písm. b), c.) Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/18/2019 zo dňa 12.06.2019 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vrátila okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd bol toho názoru, že v konaní je potrebné vykonať znalecké dokazovanie vyšetrovaním duševného stavu obžalovaného pre objektívne zistenia jeho pohnútky a teda či dané vyjadrenia myslel vážne alebo ich myslel len zo srandy. Bez vykonania tohto dôkazu nie je možné objektívne zistiť či sa obžalovaný dopustil spáchania trestných činov, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobe.

Dňa 22.05.2020 uznesením tunajšieho súdu 5T/18/2019 bola podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku a § 147 ods. 1 Trestného poriadku pribratá na vypracovanie znaleckého posudku znalecká organizácia Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela Pezinok (odbor Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a odbor Psychológia), so sídlom Malacká cesta 63, Pezinok, zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod evidenčným číslom 900174.

Po doručení znaleckého posudku súd vytyčil na deň 08.10.2021 hlavné pojednávanie na ktorom sa zúčastnili: obžalovaný, obhajca obžalovaného, prokurátor okresnej prokuratúry, znalkyňa MUDr. Žigová. Samosudca oboznámil doterajší priebeh konania, predovšetkým oboznámil závery uznesenia KS v BB sp. zn. 4To/159/2019 zo dňa 12.12.2019 č. I. 307-311.

Obžalovaný F. S. ako doplnenie svojej výpovede po vrátení veci uviedol, že čo sa týka rozhovoru zo slobodného vysielateľa, tak si robil srandu so R. Š., obžalovaný prezentoval svoj názor na dnešnú politickú situáciu. On nešiel protestovať pred Národnú radu, alebo niečo podobné, on dal len rozhovor do rádia, pričom moderátor poznal jeho tvorbu. On obžalovaného pozná, vedel, o čom hovorí. Obžalovaný tým nikoho nechcel podnecovať, vyslovoval svoj názor, čo si zaslúžia tí hajzli. On s ním bol predtým v relácii Na Panské. Bola to komediálna relácia a on (moderátor) tam vystupuje pod menom A. Z.. Obžalovaný tam bol aj osobne, ale aj telefonicky mu volal z relácie. Dá sa povedať, že je to jeho hobby. Z rozhovoru, ktorý poskytol Slobodnému vysielateľu, nemal žiadny finančný benefit, avšak z inej jeho vlastnej tvorby, tam má benefity. Posielajú mu ľudia aj príspevky a podobne. On si vlastne privyrába týmto k dôchodku, má rôzne streamy, ľudia ho podporujú aj finančne.

Znalkyňa MUDr. Elena Žigová predniesla závery znaleckého posudku, ktorých sa pridržala v plnom rozsahu. Uviedla, že dospeli k záveru, že v prípade vyjadrenia obžalovaného, ktorý prezentoval pred znalcami, že „Národ má právnu možnosť zastaviť genocídu vlády aj s použitím násilia.“, tak ide o fanatické presvedčenie obžalovaného, nejde o blud. S tým, že obžalovaný sa považuje za tú osobu, ktorá je povinná upozorniť národ na takúto možnosť. Oni to tak pochopili, takto im to prezentoval. Čo sa týka nahrávky, tak znalkyňa túto konkrétne neanalyzovala, možno psychológ, ale toto nebolo ani ich úlohou. Ich úlohou bolo zistiť, či motivácia obžalovaného nie je patologická, čo nezistili, teda nezistili u obžalovaného duševnú chorobu. Pokiaľ oni uvádzali v odpovedi na otázku 6, že konanie obžalovaného je skôr sebaaprezentácia a uspokojenie vlastných potrieb, tak vychádzali z rozhovoru s obžalovaným, ktorý túto svoju činnosť prezentuje tak, že takto trávi roky oslobodenia od povinností, venuje sa tomu zo záľuby, pre vlastné potešenie, zabáva sa tým. Čo sa týka finančných benefitov, tak môžu vychádzať len z toho, čo im povedal, že nemá z toho finančný benefit. K tomu, či prejav, ktorý je predmetom tohto konania obžalovaného bol myslený vážne, alebo zo žartu, k tomu sa znalci nevedeli vyjadriť. Oni skúmali osobnosť a motiváciu obžalovaného. Toto je skôr na posúdení súdu.

Podľa § 269 Trestného poriadku čítajú sa listinné dôkazy:

- č. I. 442 odpis z RT
- č. I. 443 CESDAP

Podľa § 337 Trestného zákona, kto verejne podnecuje na trestný čin alebo verejne vyzýva na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona, kto sa skupine obyvateľov vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, alebo spôsobením škody veľkého rozsahu, alebo kto použije násilie proti skupine obyvateľov, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Z odpisu Registra trestov vyplývalo, že obžalovaný F. S. doposiaľ nemal nijaký záznam.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplývalo, že menovaný spáchal celkovo 2 priestupky a oba boli za porušenia v rámci cestnej premávky.

Súd aj na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe, pretože mal za preukázané, že sa obžalovaný dopustil prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, teda kto verejne podnecuje na trestný čin alebo verejne vyzýva na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky a zároveň prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona, teda kto sa skupine obyvateľov vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, alebo spôsobením škody veľkého rozsahu, alebo kto použije násilie proti skupine obyvateľov, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Súd vykonaným dokazovaním pred vynesením prvého rozsudku dospel k záveru, že skutok spáchal obžalovaný tak, že poskytol rozhovor moderátorovi Slobodného vysielateľa v relácii Regióny dňa 29. 10. 2015, pričom jeho konanie kvalifikoval v zmysle podanej obžaloby. Svoje úvahy opieral najmä na dôkazoch z hlavného pojednávania, ktoré boli pred ním vykonané. Ako prioritné v tomto konaní bolo vyriešenie otázky, či obžalovaný naplnil skutkové podstaty obdivoch trestných činov. Z hľadiska vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, spočívajúcich najmä na výpovedi obžalovaného, poškodených, svedkov, znalca, prehratia nahrávky inkriminovaného rozhovoru, ako aj listinných dôkazov súd uznal obžalovaného vinného z prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania, skúmajúc konanie obžalovaného, nepochybne vyplynulo, že obžalovaný sa verejne vyhrážal poškodeným smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, pričom uvedené dosiahne prostredníctvom nástroja, konkrétne roxorovými tyčami, čím sa zreteľne dopustil násilia proti skupine obyvateľov. Obžalovaného argumentácia sa opierala síce len o jednu osobu poškodeného P. N., avšak vyplývajú z jeho verejného prejavu vôle zameral svoju pozornosť i na širšie spektrum osôb. Ako bolo uvedené, dôraz súd vnímal i v širších súvislostiach, a to najmä s prihliadnutím na možné budúce následky, ktoré by mohli nastať v prípade podporovateľov ideových myšlienok obžalovaného. Obžalovaného verejné vyhlásenie šírené rádiom Slobodný vysielateľ v relácii „Regióny“ slúžilo na podporu jeho hlásateľov, pričom, ako vyplynulo z dokazovania, potencionálne malo smerovať k roxorovej revolúcii. Evidentné tiež bolo, že obžalovaný svoju pozornosť upriamil na špecifickú skupinu obyvateľstva, čo je možné vyvodiť z jeho slov - konkrétne na jeho nesympatizantov, politických oponentov, politikov z Národnej rady Slovenskej republiky, teda kompetentné osoby, legitímne zvolené, ktoré sa právotvorne podieľajú na tvorbe zákonov a legislatívnych právnych aktov. Konanie obžalovaného nepochybne reálne predstavovalo hrozbu voči skupine obyvateľstva (v tomto trestnom konaní konkrétne voči trom poškodeným) a podnecovalo aj iných (rovnako alebo podobne zmýšľajúcich ľudí ako obžalovaný).

Z uvedeného dôvodu opierajúc sa o ďalšie dokazovanie bolo nesporné, že v tomto trestnom konaní vystupujú viacerí poškodení a nie len jeden, ako tvrdil obžalovaný. V priebehu dokazovania vyplynulo, že vyhrážky obžalovaného adresované skupine obyvateľstva boli prednesené takým závažným spôsobom, ktoré možno jednoznačne kvalifikovať ako podnecovanie. Tak boli aj prezentované verejnosti. Je pravdou, že obžalovaný konkrétne v tomto rozhovore pomenoval len jednu osobu (P. N.), ktorý vypovedal ako poškodený, avšak k tomuto poškodenému sa v priebehu prípravného konania pripojili ďalší poškodení, a to M. R. V. O. A., ktorí sa cítia byť dotknutí predmetným rozhovorom obžalovaného v Slobodnom vysielateľa a cítia sa byť poškodení v tejto veci, keďže obžalovaný ich už dlhobnejšie napáda, či už na verejnosti alebo v priestoroch národnej rady alebo prostredníctvom sociálnych sietí a rôznych videí. Preto majú za to, že práve ich má na mysli obžalovaný vo svojom rozhovore ako osoby, voči ktorým je potrebné páchať násilie roxorovými tyčami. Súd preto uznal práva týchto poškodených osôb napriek

tomu, že ich obžalovaný konkrétne nemenuje v rozhovore, pretože súd vidí príčinnú súvislosť medzi napádaním obžalovaného uvedených osôb pred týmto skutkom a jeho vyhrážkami v tomto skutku, čím obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona.

Súd venuje tiež pozornosť nožnej situácii, a síce že v priebehu vysielania boli obžalovaného slová (vyjadrenia) adresované fakticky verejnosti, ktoré mohli a aj v budúcnosti môžu vzbudiť u jeho nasledovníkov podnet k tomu, aby realizovali v praktickej rovine jeho názory. Tu je tiež potrebné uviesť, že (vyplývajú z dokazovania) je možné sa domnievať, že obžalovaný skutočne prostredníctvom internetu ponúkal záujemcom na predaj roxorové tyče za účelom realizovania revolúcie. V demokratickom a právnom štáte je sloboda prejavu garantovaná Ústavou Slovenskej republiky ako základným zákonom štátu. Verejné vystupovanie obžalovaného po komunikácii s redaktorom internetového rádia Slobodný vysielateľ v relácii „Regióny“, v živom vysielaní a jeho namierený útok voči skupine obyvateľov nebol podľa názoru súdu namiesto v podmienkach právneho štátu v takej rovine, ako ju sám prezentoval a rozširoval, a nemožno ho chápať ako realizáciu slobody prejavu obžalovaného, ale ako presah z tejto slobody do oblastí, ktorá nie je prípustná v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu prekročil hranicu „dovolenosti“ a dopustil sa tak prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona.

Ohľadom obhajoby obžalovaného, že sa jednalo len o tzv. srandu, sa súd priklonil k tomu, že, takto vyjadrený autentický štýl nadsázky, humoresky vyjadruje síce obžalovaného autentickosť, nezameniteľnosť, avšak skutočnosť, že obžalovaný kritizuje určitých ľudí by bolo v určitej rovine právom dovolené, ale miera jeho kritiky a útoku prekročila v podmienkach právneho štátu dovolenú hranicu prípustnosti. Humor ako forma prejavu by mala akceptovať tiež určitú mieru tolerantnosti, rešpektujúc pritom ľudskú dôstojnosť a telesnú integritu človeka. Každý obyvateľ, občan i cudzinec nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky, musí rešpektovať podmienky a základné atribúty demokracie a právneho štátu. Súdu je zrejmé, že nielen poslanci ale aj ostatní verejní činitelia musia zniesť zo strany obyvateľstva určitú mieru kritiky na svoje osoby. Na strane druhej správanie a vystupovanie obžalovaného prekročilo základné medze beztrestnosti.

Línie prekročenia, ktoré spadajú do trestnoprávnej roviny súd vidí aj v tom, že nepovažuje za „srandu“ to, že obžalovaný, dalo by sa povedať, bol a stále je presvedčený o tom, že poslanci Národnej rady Slovenskej republiky spáchali genocídu v Slovenskej republike. Tvrdiť spáchanie genocídy poslancami zákonodarného zboru považuje súd za tvrdenie urážlivé a v podmienkach dnešnej Európy, najmä pod integrovaným vplyvom Európskej únie, ako nereálne. To, že sa poškodení obrátili na orgány činné v trestnom konaní a podali trestné oznámenie svedčí jedine o tom, že hrozby zo strany obžalovaného boli natoľko účinné, že poškodení mali dôvodnú obavu o seba, svoj život a zdravie.

Súd sa taktiež nestotožnil s obranou obžalovaného v tom, že on v skutočnosti roxorovú revolúciu nechce zrealizovať, pričom ide skôr o psychický nátlak na konkrétnych ľudí - predovšetkým poslancov, aby týmito vyhrážkami a touto hrozbou spôsobili u nich tzv. opodstatnený strach, ktorý by u nich viedol k opusteniu hraníc Slovenskej republiky a požiadaniu o azyl v Spojených štátoch amerických. Obžalovaný sám predložil súdu aj článok, ohľadne tohto strachu, ktorý zverejnil na svojom facebookovom profile. Súdu naopak považuje vyhrážky určitej skupine ľudí, že im bude „rozbitá hlava roxormi“ za evidentný prejav podnecovania alebo hrozby násilia, aj keď síce len v rovine verbálnej. Uvedený motív konania obžalovaného nemožno považovať ani za reálny v demokratickej spoločnosti v 21. storočí. Skôr to možno považovať za nejaké mylné a fantazijné domnienky obžalovaného, ktoré sú úplne mimo reality. Samozrejme, pokiaľ ich vôbec obžalovaný myslí vážne. Súdu sa však s nimi musí vysporiadať tak, ako boli prezentované, aj keď súd uvedenú obranu považuje za nezmyselnú, pričom duševný stav obžalovaného skúmaný nebol. Uvedené tvrdenie obžalovaného však potvrdzuje dôvodnosť obžaloby a vyvracia obhajobu obžalovaného v tom, že išlo o humor.

Podľa názoru súdu vo vzťahu k poškodeným by bolo možné domáhať sa svojich práv prípadnou žalobou na ochranu osobnosti a svojej integrity aj na civilnom súde pre niektoré výroky obžalovaného, ktoré vyplynuli z dokazovania, ale neboli predmetom toho konania, pretože označiť niekoho fašistom, najmä v prípade poslancov demokratických strán, tiež prekročilo určité spoločensky akceptovateľné hranice prípustnej kritiky zo strany obžalovaného. Záverom treba poukázať na reálnu hrozbu takto prezentovaných radikálnych myšlienok prostredníctvom médií, ktoré by mohli viesť k radikalizácii a k porušovaniu základných demokratických hodnôt i princípov budovaných v podmienkach každého

právneho štátu. Zohľadňujúc všetky vyššie uvedené a dokázané skutočnosti bol súd presvedčený o tom, že obžalovaný jedným skutkom skutočne naplnil všetky znaky skutkových podstat trestných činov kladených mu za vinu zo strany obžaloby.

V tejto rovine súd v jeho úvahách utvrdil najmä písomný prepis nahrávky, ktorá vyplývala či už z I. znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/2151 (č. I. 68 - 73) ako aj z II. znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/6306 (č. I. 247 - 253), obidva vypracované KEÚ PZ, ktorý korešpondoval s prehratou nahrávkou, a to znalcom RNDr. Jozefom Petrášekom, ktorého obžalovaný namietal pre jeho pracovné zaradenie spadajúce pod Kriminálny a expertízny ústav policajného zboru, čo však súd považoval za irelevantné a žiadnym hodnoverným spôsobom nevyvrátiteľné. Sám znalec uviedol, že bol objektívny, ak niečo nerozumel tak to tam uviedol, prípadne ak si nebol istý, čo rozumel, tak to tiež uviedol. Súd nemá prečo neveriť znalcovi a ani Kriminálny expertízny ústav PZ, keďže ide o ústav, ktorý bežne vypracúva takéto posudky a súd nemá vedomosť o možnom subjektívnom posudzovaní konkrétnych vecí. Navyše v tomto prípade išlo len o prepis počutého slova, pričom súd zároveň aj prehral inkriminovanú nahrávku a nezistil v nej rozpor oproti znaleckému posudku. Pred súdom tiež neobstála obrana obžalovaného v tom, že na konci nahrávky hovorí, že to vlastne nemyslí celé vážne. Je pravda, že sú tam nejaké nezrozumiteľné slová, ktoré sú ukončené vyjadrením v tom zmysle, že to žiadny majdan nebude, čo však súdu nestačí na to, aby takéto vyjadrenia zbavovali akejkolvek zodpovednosti autora rozhovoru a negovali všetko to, čo uviedol dovtedy, navyše toto vyjadrenie nie je zrozumiteľné a určité.

Súd aj po doplnení dokazovania zotrval na svojom pôvodnom názore a obžalovaného opätovne odsúdil v zmysle obžaloby, pričom súd doplnil dokazovanie o výsluch znalkyne MUDr. Eleny Žigovej, ktorá tiež predniesla znalecký posudok pred súdom a tiež umožnil opätovne vyjadriť sa obžalovanému k veci samotnej.

Súd ani po doplnení dokazovania nemohol brať vyjadrenia obžalovaného v rádiu inak ako vyjadrenia, ktoré sú spôsobilé v širokej verejnosti vzbudiť, najmä u jeho nasledovníkov, podnet, aby došlo k realizovaniu jeho názorov „v praxi“. Ústava Slovenskej republiky garantuje slobodu prejavu pre občanov Slovenskej republiky, avšak ani tá nemôže byť bezbrehá a chápaná ako útok namierený voči skupine obyvateľov. V danom prípade mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojimi vyhláseniami prekročil hranicu medzi vyjadrovaním svojich názorov a tým, aby podnecoval verejnosť na boj proti autoritám štátu „pre vyššie dobro“, ako to chápe obžalovaný. Takýto presah nie je prípustný v nijakom právnom štáte. Jeho vyjadrenia vysoko presahovali akúkoľvek primeranosť kritiky voči verejnosti a poškodeným, pričom obžalovaný absolútne nerešpektoval názory iného a podnecoval na „beztrestné“ ubližovanie na zdraví jeho odporcov.

Súd mal vinu obžalovaného preukázanú jednak z výpovedí svedkov, obžaloby, ale aj zo znaleckého posudku č. 7/2021 znaleckej organizácie Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela Pezinok zo dňa 19.07.2021, zvukovej nahrávky a jej dodatku. Z vykonaného dokazovania bez pochyby vyplývalo, že sa obžalovaný verejne vyhrážal poškodeným smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a to za použitia roxorových tyčí. Obžalovaný sa zameral najmä na špecifickú skupinu obyvateľstva (jeho odporcov, politických oponentov, resp. na politikov z Národnej rady Slovenskej republiky), pričom jeho konanie nepochybne predstavovalo hrozbu voči skupine obyvateľov, resp. minimálne voči 3 poškodeným a podnecovalo prívržencov obžalovaného k tzv. „roxorovej revolúcii“, ako ju sám nazval obžalovaný. Súd mal za to, že dané vyjadrenia obžalovaného vyplývajúce z obžaloby sú trestné. Súd mal za preukázané, že obžalovaný týmito výrokmi spáchal násilie na skupine obyvateľov, resp. minimálne na poškodených-N., R. V. A., s tým, že sa im vyhrážal smrťou alebo minimálne ujmom na zdraví. Súd mal za to, že zo strany obžalovaného došlo aj k podnecovaniu, pričom tento hodnotil v porovnaní s prečinom násillia voči skupine obyvateľov za ešte závažnejší aj napriek tomu, že Trestný zákon stanovuje rovnakú trestnú sadzbu za tieto trestné činy (až na 2 roky), pretože sa jedná o väčšiu skupinu osôb než sú 3 poškodení. Obidva spáchané trestné činy obžalovaného sa zbiehajú v jednom konaní obžalovaného. V tejto súvislosti chcel súd uviesť, že skúmal vec aj z pohľadu načrtnutého krajským súdom, keď bol tunajší súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a teda či nešlo zo strany obžalovaného len o akúsi srandu a že svoje tvrdenia obžalovaný v skutočnosti nemyslel vážne. To, že obžalovaný svoje tvrdenia prezentované v rádiu nepovažoval ako srandu, ale myslel ich vážne, mal súd preukázané jednak z vypracovaného znaleckého posudku č. 7/2021, kde bolo konštatované, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou v zmysle psychózy, ani nemá znaky demencie a je až fanaticky presvedčený

o svojej pravde, že na tomto národe sa zo strany vlády pácha genocída a preto má národ právnú možnosť ich zastaviť aj s použitím násilia. Toto presvedčenie nemá hĺbku bludu, je otvorený o tom diskutovať, hypotézu o genocíde má podloženú pseudoargumentmi, v pozadí jeho konania je skôr sebaaprezentácia a uspokojenie vlastnej potreby po grandiozite, aj s uvoľnením agresívnych impulzov. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania aj keď sa s ním názorovo nestotožňuje. Obžalovaný síce vo svojej doplňujúcej výpovedi zľahčoval svoje vyjadrenia v rádiu a prezentoval sa ako humorista, avšak následne v záverečnej reči pred súdom konštatoval, že je absolútne nevinný a nedošlo k žiadnemu jeho vyhrážaniu sa, pričom nikdy nepodnecoval k zabitiu niekoho iného a nevyhrážal sa skupine obyvateľov. Zároveň však poukázal na Norimberský kódex, že ten je stále platný a že naň bude poukazovať aj v budúcnosti, kým bude v platnosti, pretože čo sa tu deje (na Slovensku), podľa obžalovaného naplňa znaky skutkovej podstaty masovej genocídy. Je si istý, že verejní činitelia môžu za to, že obyvateľstvo žije v biede, ktorá potom zapríčiňuje samovraždy a interrupcie, pretože sa ľudia nachádzajú v takej zlej sociálnej a životnej situácii, že jediným riešením je samovražda, čo v obžalovanom evokuje genocídu zo strany zvolených verejných činiteľov na vlastnom obyvateľstve. Obžalovaný si neochvejne stojí za svojimi vyjadreniami a nepocítiťuje nijakú ľútosť nad spáchaním skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu.

Je pravda, že súd nezistil skutočnosť, ktorá by preukazovala, že obžalovaný svoje „vyhrážky“ aj reálne naplnil alebo že by ich naplnil niekto iný. Toto však nemá vplyv na naplnenie skutkových podstát predmetných trestných činov. Súd z vyjadrenia obžalovaného mal za to, že aj keď sa vyjadril, že k fyzickému násiliu reálne nepristúpi, podnecoval týmito vyjadreniami ďalšie osoby k násiliu, a to z dôvodu, že sa cíti ako človek, ktorý musí poukazovať na ním tvrdené protiprávne konania vysoko postavených verejných činiteľov Slovenskej republiky, nakoľko je toho názoru, že Slovenská republika prostredníctvom nich pácha na obyvateľov Slovenskej republiky genocídu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činov, ich následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, čo mal súd preukázané z registra trestov, podľa ktorého doposiaľ obžalovaný nebol súdne trestaný. Súd u obžalovaného zistil 1 príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda spáchal viac trestných činov. Na základe vyrovnaného pomeru poľahčujúcich okolností k príťažujúcim, súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a nepostupoval v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Súd sa teda pohyboval v rozmedzí trestnej sadzby od 0 do 2 rokov. Súd ukladal v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest, nakoľko odsudzoval páchatel'a za 2 trestné činy a vzhľadom na to, že za oba spáchané trestné činy bola zákonom stanovená rovnaká trestná sadzba (až 2 roky) a teda ani jeden z trestných činov nebol viac trestný ako druhý, súd ukladal trest na základe § 359 ods. 1 Trestného zákona. Súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osoby obžalovaného ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov z dôvodu, že sa jedná o doposiaľ netrestanú osobu. Zároveň mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 1 roka, pričom takto určenú dĺžku považoval súd za primeranú. Uvedený trest považoval za dostatočný vedúci k predpokladanej náprave obžalovaného.

Vzhľadom na to, že si poškodení v trestnom konaní neuplatnili nárok na náhradu škody, súd nemusel rozhodovať v rámci adhézneho konania o ich nároku na náhradu škody.

Súd teda rozhodol o vine a treste obžalovaného, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a tento trest mu podmiennečne odložil so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. O náhrade škody v prospech poškodených súd nerozhodoval, nakoľko títo si počas konania nijakú neuplatnili.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.